

LECTIO DIVINA – Łk 14,25-33

23. niedziela zwykła, rok C

Koszt bycia uczniem – nie emocja, ale decyzja

„Kto nie nosi swego krzyża, a idzie za Mną, nie może być moim uczniem.” (Łk 14,27)

Wprowadzenie – modlitwa na początek

Panie Jezu, pomóż mi słuchać Twojego słowa nie powierzchownie, ale z sercem otwartym na to, co ważne, choć trudne. Uczyń mnie swoim uczniem – na Twoich warunkach. Poślij Ducha Świętego, by prowadził mnie w rozeznaniu i dał nowe spojrzenie na moje relacje. Niech On pozwoli mi poznać, że pójście za Tobą nie jest decyzją na chwilę, ale jednocześnie niech pozwoli mi odkryć, jak wiele łask już od Ciebie mam, jak bardzo mi błogosławisz i jak bardzo sam chcesz, bym był/a Twoim uczniem, który idzie tam, gdzie Ty jesteś.

Amen.

1. Lectio – Uważne czytanie Słowa

Przeczytaj Łk 14,25–33 powoli i uważnie – najlepiej dwukrotnie: raz na głos, raz w ciszy. Wsłuchaj się w słowa, które budzą opór, zdziwienie, pytania lub nadzieję. Możesz też ręcznie przepisać ten tekst na dużej kartce (np. A4) i zaznaczyć różnymi kolorami to, co cię porusza, niepokoi, czego nie rozumiesz.

Pomocne pytania:

- Kto mówi? Do kogo? W jakim momencie Ewangelii (kontekst!)?
- Dlaczego Jezus mówi te słowa do tłumów, a nie wyłącznie do uczniów?
- Które zdanie wydaje mi się zbyt radykalne lub niewygodne?
- Czy rozumiem sens słowa „nienawiść” (w. 26) w jego biblijnym znaczeniu?
- Jakie obrazy dominują w tekście? Krzyż? Wieża? Wojna?
- Czy planuję moje życie duchowe jak budowę wieży – roztropnie, z rozeznaniem? Czy może toczy się ono z dnia na dzień, bez refleksji?
- Czy nie ufam bardziej własnej kalkulacji niż Duchowi Świętemu?
- Czy jestem uczniem Jezusa według Jego, a nie moich warunków?

2. **Meditatio** – Rozważanie i konfrontacja z życiem

a. Bycie uczniem bez iluzji

- Czy nie chciałbym, żeby bycie uczniem było łatwe i wygodne? A przynajmniej łatwiejsze i wygodniejsze?
- Czy nie boję się, że Jezus chce „zbyt dużo”?

b. Krzyż jako warunek

- Czy wiem, co jest dziś moim krzyżem?
- Czy go przyjmuję jako drogę z Jezusem, czy chcę go odrzucić?

c. Wieża – decyzja na całe życie

- Czy moje pójście za Jezusem to trwała decyzja, czy tymczasowy impuls?
- Czy rozumiem, że budowanie wieży (relacji z Jezusem) zawiera momenty, w których będę cierpieć, nie będę rozumieć, będę kuszony, by zrezygnować?

d. Król i wojna – pokora wobec Boga

- Czy potrafię uznać, że bez Jezusa nie mam szans?
- Czy liczę na siebie i swoje „armie”, czy uczę się poddawać wszystko Jezusowi?
- Czy przyjmuję pokorę jako drogę mądrości?

e. Wyrzec się wszystkiego – zrobić miejsce na łaskę

- Co wciąż trzymam tylko dla siebie?
- Czy mam w sobie miejsce na pełne zaufanie Bogu?

Pierwsze czytanie z Księgi Mądrości (Mdr 9,13–18) pyta: „Któż z ludzi rozezna zamysł Boży?” Nasze plany, kalkulacje – nawet najlepsze – mogą być błędne, jeśli nie są poddane światłu Ducha Świętego. Decyzja pójścia za Jezusem wymaga nie tylko logicznego rozeznania, ale modlitewnego wsłuchania się w Boży głos w sercu. Bo stojąc wobec trudności, zagrożeń, możemy zapomnieć o pięknie bycia z Jezusem, a przede wszystkim może umknąć nam fakt, że serce każdego człowieka zostało stworzone tak, by być z Jezusem.

Drugie czytanie (Flm 9b–10.12–17) pokazuje, że Ewangelia może zmienić nawet najbardziej napięte relacje. Paweł prosi Filemona, by zobaczył w niewolniku Onezymie brata – wbrew społecznym i emocjonalnym schematom. Podobnie Jezus wzywa, by miłość do Niego była większa niż najbliższe relacje. To nie oznacza odrzucenia bliskich, ale nowy porządek miłości.

3. Oratio – Modlitwa serca

Panie Jezu, Ty chcesz, bym był Twoim uczniem naprawdę – nie chwilowo, nie warunkowo, nie teoretycznie. Ty mnie nie wabisz łatwą drogą, szybkimi zyskami i nagrodą bez wysiłku, ale ukazujesz, że trudy, które mnie czekają, będą mnie przemieniać tak, że będzie mi łatwiej doświadczać Ciebie – Twojej obecności, opieki, Twojej troski. Dzięki temu odkryję kim jestem naprawdę, to znaczy w Twoich oczach. Tak odkryję moją tożsamość, a to jest droga do prawdziwej wolności. Pomóż mi podjąć decyzję. Nie opartą na emocji, ale na prawdzie – oświeconej przez Twojego Ducha. Daj mi łaskę niesienia mojego krzyża i rozeznawania Twojej woli. Amen.

4. Contemplatio – Trwanie w obecności

„Nie może być moim uczniem...”
„Kto nie nosi swego krzyża...”
„Któż z was, chcąc zbudować wieżę...”
„Nikt z was, kto nie wyrzeka się wszystkiego...”

Trwaj przy jednym z tych zdań. Pozwól, by Jezus patrzył na ciebie i wypowiadał je do twojego serca. Odkrywaj te słowa nie jako groźbę, ale jako zaproszenie do decyzji, która rodzi się w wolności. Poproś o Ducha Świętego – tylko On może przeprowadzić cię przez wewnętrzne wahania.

5. Actio – Konkretna odpowiedź

- Spiszę „koszt” mojego bycia uczniem – z czego zrezygnowałem/am ze względu na Jezusa? Co wciąż chcę zatrzymać?
- Zidentyfikuję swój krzyż i poproszę o łaskę jego niesienia – nazwę go po imieniu i poproszę Jezusa, by mnie w tym nie zostawił.
- Oddam jedną duchową „rezerwę” – coś, co trzymam na własnych warunkach, dziś ofiaruję Jezusowi.
- Pomodłę się za kogoś, kto zniechęcił się byciem uczniem.

Lectio divina u franciszkanów w Gdańsku.
Zapraszamy na comiesięczne rozważanie Słowa Bożego.
Spotkania odbywają się w klasztorze, można w nich uczestniczyć także online.

Niech Pan obdarzy Cię pokojem +

Łk 14,26

